

fastsætte øgede skatter for det nordeuropæiske område og i øvrigt give ekstra tilskud til de sydeuropæiske lande? Eller hvad med en ny fordeling af flygtninge?

Hvad er det dog for noget? Jeg ved det ikke. Nej, nye principper skal altid indføres med enstemmighed, ellers vil det i den grad skabe uro i befolkningerne, og det kan hverken EU eller de nationale parlamenter være tjent med, og da slet ikke her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

For at fru Annette Just ikke skal være i tvivl om, hvad SF mener om Kommissionens evne og lyst til selv at lave lovgivning, vil jeg lige forklare det.

Sagen er, at oprindeligt havde Kommissionen kun mulighed for at lave rent tekniske ændringer. Når vi f.eks. ændrede vores sygedagpenge-lov, lavede den en opsamlingsordning og ændrede forordning 1408, der definerer begrebet sygedagpenge i de forskellige lande.

Men undervejs er der sket det, at når de forskellige regeringer har sendt deres ministre af sted, har man ikke været opmærksom på, at der står i direktivet, at Kommissionen kan lave nogle småting. De småting udvider Kommissionen så, og det er den udvikling, der skal standses; men om man kan føje det ind i en traktat, eller om man bare skal bede ministrene om at tænke sig lidt bedre om, inden de tager derned, ved jeg ikke.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at jeg synes, det er fint, at Enhedslisten har valgt at fremsætte disse forslag. Så får vi debatten her i Folketingssalen, hvor alle kan høre med, i stedet for blot i de lukkede lokaler.

I Dansk Folkeparti har vi svært ved at deltage i den løbende forargelse, der opstår, når et politisk parti forsøger at få rejst en debat, som ellers ikke foregår særlig meget i Folketingssalen, men andre steder. Det er en af de måder, man kan prøve for at få befolkningen inddraget i diskussionen, og det er noget af det, vi mangler i Danmark.

Vi har en stor debat i befolkningen om EU-spørgsmål, når vi har folkeafstemninger, og så går der ellers en lang periode, hvor befolkningen ikke bliver spurgt og derfor ikke har mulighed for at tage stilling til de enkelte ting, mens partierne sonderer deres indbyrdes for-

hold, indtil de pludselig igen bliver nødt til at spørge befolkningen.

Det er vores opfattelse i Dansk Folkeparti, at vi kunne inddrage befolkningen langt mere. Vi kunne have flere af denne slags debatter, hvor partierne kan udveksle synspunkter på EU-området, men vi kunne også inddrage befolkningen langt mere ved at stille flere spørgsmål, som den fik lejlighed til at tage stilling til.

Det skulle selvfølgelig først og fremmest ske i form af vejledende folkeafstemninger, hvor man lægger debatten ud til ikke blot politikerne, men til hele befolkningen. Vi synes, det er noget meget vigtigt, og senere på efteråret kommer Folketinget jo også til at tage stilling til det.

Vi mener ikke, at det blot er i Statsministeriet, partierne skal fremlægge deres holdninger, og det må heller ikke være sådan, at når vi fremlægger dem her, gør det forhandlingerne svære. Tværtimod må det da være nemmere for en regering, der på nuværende tidspunkt ønsker at kende de forskellige partiers holdninger til EU-spørgsmålene, at den ikke bare har fået dem præsenteret over en kop kaffe, men så sandelig også her i Folketingssalen.

Der skal på et eller andet tidspunkt laves et kompromis om det danske udspil til regeringskonferencen, og det er jo netop udtryk for, at de enkelte partier prøver at tale sig til rette om, hvad der skal være den danske holdning.

Det skal være helt klart, at Dansk Folkeparti selvfølgelig ønsker at indgå i de drøftelser, vi har mulighed for. Vi søger al den indflydelse, vi overhovedet kan få, og derfor kommer vi til de forhandlinger, vi bliver bedt om at deltage i, og vi ønsker også at vise, at vi reelt vil gå med til et kompromis for at få indflydelse. Men det forandrer jo ikke noget ved, at vi har en klar holdning til de ting, vi debatterer, og dermed også til de forskellige beslutningsforslag, Enhedslisten har fremsat til debat i dag.

Venstres ordfører sagde tidligere i debatten, at der var et sluttidspunkt, hvor regeringen havde varslet, at der skulle ligge et udspil klar fra dens side. Det er noget, vi venter meget spændt på, for vi synes, det allerede er meget sent, hvis der skal komme et udspil, som de andre partier kan tage stilling til. Derfor vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, om der er en sådan dato, hvor regeringen tilstræber at have sit oplæg klar, så vi andre kan tage stilling til det og i højere grad debattere ud fra det.